

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve

Druga strona postępowania: Moussa Abdida

Pytania prejudycjalne

1) Czy dyrektywy 2004/83/WE⁽¹⁾, 2005/85/WE⁽²⁾ oraz 2003/9/WE⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że nakładają one na państwo członkowskie obowiązek

- przyjęcia mającego zawieszający skutek środek zaskarżenia decyzji administracyjnej odmawiającej zezwolenia na pobyt lub ochrony uzupełniającej i nakazującej opuszczenie terytorium,
- zapewnienia zaspokojenia, w ramach swego systemu pomocy socjalnej lub przyjmowania [osób wnioskujących o status uchodźcy], do chwili wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie wniesionego od tej decyzji administracyjnej środka zaskarżenia, elementarnych potrzeb wnioskującego innych niż medyczne,

na mocy którego cudzoziemiec, który „cierpi na taką chorobę, która stanowi realne zagrożenie dla jego życia lub integralności fizycznej lub realne zagrożenie poddania nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu, jeśli nie istnieje żadne odpowiednie leczenie w kraju jego pochodzenia”, ma prawo do ochrony uzupełniającej w rozumieniu art. 15 lit. b) dyrektywy 2004/83/WE?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej, czy Karta praw podstawowych a w szczególności jej art. 1-3 (dotyczące godności człowieka, prawa do życia i integralności), art. 4 (ustanawiający zakaz nieludzkiego lub poniżającego traktowania), art. 19 § 2 (ustanawiający zakaz wydalenia do państwa, w którym istnieje poważne zagrożenie poddania nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu), art. 20 i 21 (dotyczące równości wobec prawa i niedyskryminacji w stosunku do innych kategorii osób wnioskujących o ochronę uzupełniającą) lub art. 47 (dotyczący prawa do skutecznego środka prawnego) nakładają na państwo członkowskie, które dokonuje transpozycji dyrektyw 2004/83/WE, 2005/85/WE i 2003/9/WE, obowiązek ustanowienia środka zaskarżenia o charakterze zawieszającym i zaspokojenia elementarnych potrzeb, o których mowa w pytaniu 1 powyżej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zasięgu przyznawanej ochrony (Dz.U. L 304, s. 2)

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz.U. L 326, s. 13)

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiająca minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl w państwach członkowskich (Dz.U. L 31, s. 18)

Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 9 września 2013 r. w sprawie T-489/12 Planet przeciwko Komisji, wniesione w dniu 31 października 2013 r. przez Planet A.E. Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion

(Sprawa C-564/13 P)

(2014/C 9/33)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Planet A.E. Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: B. Christianos, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu z dnia 9 września 2013 r. w sprawie T-489/12;
- przekazanie sprawy do Sądu celem ponownego rozpoznania pod względem merytorycznym;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że postanowienie Sądu z dnia 9 września 2013 r. w sprawie T-489/12 zawiera oceny prawne, które są niezgodne z przepisami prawa Unii, i wnosi o ich uchylenie.

Zdaniem wnoszącej odwołanie zaskarżone postanowienie winno zostać uchylone, ponieważ opiera się na błędnej wykładni i niewłaściwym stosowaniu prawa Unii, jeśli chodzi o wymagany przez prawo Unii interes prawny we wniesieniu powództwa deklaratoryjnego pozwalającego na ustalenie odpowiedzialności umownej, a także jeśli chodzi o kwestię, czy ów interes prawny istnieje i jest faktyczny.